

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320203632
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8320203632.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcov 1. H. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ľ. Š. X, XXX XX U., 2. T. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š.Á. XX, XXX XX U., 3. Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. U. XX, XXX XX U., všetci právne zast. JUDr. Rudolfom Manikom, PhD., MBA, MHA - advokát s.r.o., so sídlom Masarykova 2, 040 01 Košice, IČO: 36 861 324, proti žalovaným 1. Š. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. X, XXX XX U., 2. Š. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. X, XXX XX U., 3. H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX B. U. XXX, 4. T. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX B.Á. U. XXX, 5. T. T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX X. XXX, všetci právne zast. JUDr. Evou Kakošovou - advokátkou, so sídlom Partizánska 1057, 069 01 Snina, IČO: 37 938 398, v konaní o určenie, že nehnuteľnosti partia do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným súd priznáva voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia podali dňa 30.10.2020 na Okresný súd Humenné žalobu, ktorou žiadali určiť, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej T. V., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX.

Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný v 1. rade je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti a to letná kuchyňa, súpisné č. XXX na parcele registra „S.“ č. XXX/X a XXX/X, ktorá je zapísaná na Okresnom úrade v U., k. ú. B. U. na LV č. XXX. V nadzemnom podlaží je letná kuchyňa tvorená senárkou a v podzemnom podlaží je pivnica. Žalovaný v 1. rade získal vlastnícke právo k letnej kuchyni darovacou zmluvou uzatvorenou so žalovaným v 2. rade dňa 05.11.2019. Rovnako údajne vlastnícke právo žalovaného v 2. rade bolo osvedčené oznámením obce B. U. č. XXXX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX v znení dodatku XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX. podľa oznámenia obce bol v roku XXXX stavebníkom letnej kuchyni žalovaný v 2. rade, čo sa však nezakladá na pravde. Uvedenú letnú kuchyňu ako budovu, ktorá prislúcha k rodinnému domu súpisné č. XXX zapísanému na LV č. XXX, začali stavať ešte T. a Y.I. V. - starí rodičia žalobcov a žalovaná v 2. rade a právneho predchodcu žalovaní v 3. až 5. rade T. V. v 30-tich rokoch 20. storočia. V roku XXXX odkúpili od nich všetky nehnuteľnosti z LV č. XXX ich syn - otec žalobcu žalovaného v 2. rade P. V. s manželkou T. V., rod. X., ktoré v 70-tych rokoch 20. storočia zrekonštruovali. V dedičskom konaní po T. V., rod. X. táto letná kuchyňa uvedená nebola a v zázname z roku XXXX si k nej na katastri uplatnil vlastnícke právo žalovaný v 2. rade. Letná kuchyňa sa prítomnom rozsahu 5 % nachádza na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX ako parcela registra „S.“ č. XXX/X s výmerou 5 m², ktorá je v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v 2. a 3. rade. Prevažujúcou zastavanou plochou 95 % sa letná kuchyňa nachádza na parcele registra „S.“

č. XXX/X o výmere 39 m², ktorej vlastníkom je T. G. J., dcéra žalobcu v 1. rade a neter žalobcu v 2. a 3. rade. Žalobcovia podali žalobu proti žalovanému v 1. rade lebo je vedený na LV ako vlastník letnej kuchyne a proti žalovaným v 2. - 5. rade z dôvodu, že sú právnymi nástupcami po T. V., rod. X..

2. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Uvedenú stavbu žalovaný v 1. rade nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 05.11.2019 od svojho otca - žalovaného v 2. rade, ktorý bol evidovaný ako výlučný vlastník tejto letnej kuchyne. Túto letnú kuchyňu postavil na základoch starej pivnice v roku XXXX otec Š. V. za pomoci strýka už nebohého T. V. - manžela a otca žalovaných v 3., 4. a 5. rade. Žalovaný v 1. rade uviedol, že dáva do pozornosti, že túto žalobu podali žalobcovia z podnetu dcéry žalobkyne v 1. rade a neter žalobkýň v 2. a 3. rade T. G. J., ktorá sa už skôr v súdnom konaní domáhala na otcovi a nebohom strýkovi T. vypratania predmetnej stavby a to na Okresnom súde Humenné v súdnom konaní pod sp. zn. XXC/XX/XXXX. V tomto konaní prvostupňový súd jej žalobu v celom rozsahu zamietol, čo potvrdil rozsudkom aj odvolací Krajský súd v Prešove. V uvedenom spore súdy riešili predovšetkým otázku vlastníckeho práva k predmetnej stavbe a bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Preto navrhli pripojiť spis sp. zn. XXC/XX/XXXX kde sú všetky dôkazy o týchto skutočnostiach.

Žaloba je nedôvodná okrem toho, že neobsahuje žiadne dôkazy aj z toho dôvodu, že v petite žiada určiť uvedenú letnú kuchyňu do dedičstva po mojej starej matke - nebohej T. V., hoci žalobcovia sami v žalobe udávajú, že údajnými stavebníkmi stavby boli moji prastarí rodičia T. V. H. Y. V.. Títo mali spolu osem detí. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť aj z dôvodu, že jeho otec - žalovaný v 2. rade mu túto letnú kuchyňu daroval ako riadne evidovaný výlučný vlastník, túto stavbu nanovo postavil na základoch v starej pivnici prastarého otca, v obci bol považovaný za vlastníka, preto mu aj obec zastúpená starostom vystavila oznámenie zo dňa 10.05.2010. Tieto skutočnosti potvrdili aj svedkovia vo vyššie uvedenom súdnom konaní o vypratanie tejto stavby sp. zn. 18C/21/2013 a to predovšetkým predchádzajúci starosta obce, bývalý tajomník T.U.B. a dcéry prastarého otca T.. Rovnako sa vo veci vyjadroval aj žalovaný v 2. rade. Taktiež poukázal na výsledky súdneho konania sp. zn. XXC/XX/XXXX a to na písomné prehlásenie bývalého tajomníka T. T. W. zo dňa 04.04.2014, čestné prehlásenie Z. I., rod. V. zo dňa 16.05.2014 a H. S., rod. V. zo dňa 21.05.2014. rovnako sa vo veci vyjadrili aj žalovaní v 3. - 5. rade a žiadali žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Súd zistil tento skutkový a právny stav:

Z LV č. XXX k. ú. B. U. vyplýva, že vlastníkom letnej kuchyne súpisné č. XXX, postavenej na parcele č. XXX/X a XXX/X je žalovaný v 1. rade - Š. V. a to na základe darovacej zmluvy zo dňa 05.11.2019.

Z LV č. XXX k. ú. B. U. vyplýva, že vlastníkom rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na parcele č. XXX H. vlastníkom parcely XXX/X a ďalších parciel je T. G. J., rod. Š. na základe darovacej zmluvy zo dňa 20.12.2005.

Z LV č. XXX k. ú. B. U. vyplýva, že vlastníkom parciel č. XXX/X, XXX/X a rodinného domu súpisné č. XXX a ďalších parciel tam uvedených sú H. V. v podiele 1 a Š. V. v podiele 1, na základe uznesenia o dedičstve zo dňa 13.02.2017 a darovacej zmluvy zo dňa 05.11.2019.

4. Zo súdneho spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC/XX/XXXX a to hlavne z rozsudku zo dňa 30.09.2014, právoplatný a vykonateľný dňa 08.01.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Prešove vyplýva, že žalobkyňa T. G. J., G. Š. podala žalobu proti žalovaným v 1. rade - Š. V., nar. XX.XX.XXXX, v 2. rade - T. V., nar. XX.XX.XXXX o vypratanie nehnuteľností - senárky s pivnicou a súdy rozhodli tak, že žalobu zamietli. Ako predbežnú otázku riešili otázku vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti. Žalobou doručenu dňa 24.01.2013 sa žalobkyňa domáhala aby súd určil, že žalovaní sú povinní vypratať nehnuteľnosť - senárku a pivnicu pod ňou sa nachádzajúcu, postavenú na parcele č. XXX/X a XXX/X, zapísaných na LV č. XXX a LV č. XXX k. ú. B. U.. Uviedla, že na základe darovacej zmluvy zo dňa 20.12.2005 sa stala vlastníčkou rodinného domu súpisné č. XXX s príslušenstvom, postavenom na parcele č. XXX, XXX/X, XXX/X zapísaných na LV č. XXX k. ú. B. U.. Podľa žalobkyne touto darovacou zmluvou nadobudla aj vlastnícke právo k uvedenej senárke s pivnicou, ktorá sa nachádza v časti na pozemku č. XXX/X, ktorý patrí žalovaným a z časti na parcele č. XXX/X, ktorá patrí jej. Uviedla, že uvedenú budovu v rokoch 1975 a 1976 zrekonštruovali starí rodičia žalobkyne P. V. a T. V., rod. X.Á.. Po smrti rodičov bola uzavretá medzi dedičmi dohoda, podľa ktorej rodinný dom č. XXX s príslušenstvom a s parcelami zapísanými na LV č. XXX k. ú. B. U. nadobudli dedičky - dcéry poručiťky H. Š., rod. V., T. B., rod. V., Y. J., rod. V., každá po 1/3. Následne tety žalobkyne - dedičky tieto nehnuteľnosti previedli darovacou zmluvou zo dňa 20.12.2005 na žalobkyňu. Žalobkyňa

sa tak stala výlučnou vlastníčkou nie len domu súpisné č. XXX a parciel ale aj uvedenej stavby - senárky s pivnicou. Súd žalobu zamietol, pretože žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia, nepreukázala aby sa stala vlastníčkou tejto nehnuteľnosti - senárky s pivnicou a nepreukázala aby aj predchádzajúci darcovia, ktorí jej darovacou zmluvou previedli vlastnícke právo boli výlučnými vlastníkmi tejto nehnuteľnosti. Súd poukázal na výpovede svedkýň - H. Š., T. B., Y. J., Y. J., T. J., T. G., Z. L. P. T. W., Z. I., rod. V., H. S., rod. V., súd zobral zo úvahy kúpnopredajnú zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX, geometrický plán zo dňa XX.XX.XXXX. Z notárskej zápisnice Y. N. X. o osvedčení vlastníckeho práva T.G. V., G.. X. k parcelám zo dňa 26.08.1999, z rozhodnutia štátneho notárstva v V. zn. J. po poručiteľovi P. V., z osvedčenia o dedičstve sp. zn. XXD/XXX/XXXX zo dňa 20.05.2002 po poručiteľke T.G. V., G.. X., z darovacej zmluvy zo dňa 20.12.2005 spísanej na notárskou úrade Y. Y. V. v X., z LV č. XXX k. ú. B. U., z LV č. XXX k. ú. B. U., z oznámenia Obce B. U. zo dňa 10.05.2010.

Súd poukázal v odôvodnení na to, že po rozsiahlom vykonanom dokazovaní neboli preukázané tvrdenia žalobkyne o tom, že túto stavbu - pivnicu so senárkou dedením nadobudli jej právne predchodkyne matka a jej sestry, ktoré jej spolu s rodinným domom a pozemkami darovali. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa a jej právni predchodcovia, výlučnými vlastníkmi tejto pivnice neboli. Súd konštatoval, že uvedená nehnuteľnosť senárka s pivnicou tvorí samostatnú stavbu o rozmere 44 m², ktorá je pevne spojená so zemou, ide o v právnom slova zmysle o samostatnú nehnuteľnú vec, ktorá nezdieľa právny stav pozemku na ktorom je postavená a netvorí jej príslušenstvo. Odvolací Krajský súd v Prešove svojím rozsudkom potvrdil tento rozsudok a závery dokazovania.

Z uznesenia ORPZ V., Č.:C.-XXX/X-P-V.-XXXX zo dňa 21.05.2015 vyplýva, že bolo zastavené trestné stíhanie za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Na tom skutkovom základe, že dňa 10.05.2010 Obec B. U. vydala oznámenie podľa § 127, kde mala byť uvedená nepravda, nakoľko za stavebníka letnej kuchyne v skutočnosti senárky v obci B. U., k. ú. B.Á. U. postavenej na parcele W. XXX/ X, označuje Š. V., nar. XX.XX.XXXX, čím takto starosta Obce B. U. v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo neoprávnený prospech mal vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonom bolo zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie dôvod na postúpenie veci.

Žalovaná v 3. rade uviedla, že túto senárku postavil brat jej nebohého manžela Š. V., ktorému ju daroval jeho dedo T. V.. Pôvodná pivnica bola úplne rozpadnutá a dedo povedal, že to dá Š. V. - žalovanému v 2. rade, ak to opraví. Ten to potom opravil a dal na to aj svoje peniaze. Jej to povedali aj rodičia. Nie je pravda aby na pôvodnom, ktorý sa staval ostali nejaké voľné kvádre, ktoré sa použili na senárku. Všetko zabezpečoval žalovaný v 2. rade.

Svedok Y. X. uvádza, že pôvodná nehnuteľnosť bola stará pivnica. Počas vojny a po vojne zakrytá slamou. Potom na tej pivnici robil P. V., ktorému pomáhali aj ostatní. Žalovaného v 2. rade si nepamätá aby robil na tej pivnici, pamätá je nebohého T. V.. Svedok nevedel uviesť, či sa zvýšil nejaký plech zo strechy na dome na tú pivnicu.

Svedkyňa T. J. uviedla, že senárku staval pôvodne otec strán konania P. V. s manželkou T. V., pretože pôvodná pivnica bola postavená pred vojnu a bola rozbitá a zatekala.

P. V. s manželkou T. V. na výstavbu letnej kuchyne použili drevo a krytinu z rodinného domu okolo G. XXXX a pomáhali im pri stavbách ich detí.

Svedkyňa Z. I. uviedla, že je tetou strán konania a býva tam. V roku XXXX postavil pivnicu T. V.. Potom sa rozpadla, preto jej otec T. V. povedal prítomnému Š. V. - žalovanému v 2. rade, že keď pivnici opraví, že bude jeho. Neurobilo sa to písomne. Pivnicu opravil prítomný Š. V. a jeho nebohý brat T.. Jej druhý brat P. V. to nemal robiť, pretože bol chorý na pľúca a srdce. Nebol schopný robiť. Pivnica sa dokončila niekedy v roku 1975. Materiál na pivnicu kvádre a plech zabezpečil žalovaný v 2. rade Š. V. od pána W. a plech od Obecného úradu a drevo z vojenských lesov.

Z rozhodnutia ONV - Odbor výstavby v V. zo dňa 16.04.1973 vyplýva, že P. V., číslo domu XXX bola priznaná bezúročná pôžička na výstavbu prístavby rodinného domu vo výške 15 000 Kčs. Z potvrdenia Spotrebného družstva V.É. z predajni stavebník D. zo dňa 06.07.1973 vyplýva, že bol splnomocnený P. V. - obyvateľ obce B. U., číslo domu XXX na odber tvárnic polobetónu v počte 2 400 kusov. Rovnako do vyplýva z dodacieho listu č. XXX/XX. Z materiálového listu č. XXXXXX pre Š. a P. V., bydliskom B. U. na výstavbu rodinného domu, rok začatia stavby 1972, predpokladaný čas dokončenia 1975, zastavaná plocha 110 m², Okresný odbor výstavby V..

5. Na uvedený spor sa použijú predovšetkým ustanovenia Občianskeho zákonníka o vlastníckom práve, o vydržaní, o dedení.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo o veci možno odhadnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu, alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 Občianskeho zákonníka, všetci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnako právna ochrana.

6. Súd žalobu zamietol, pretože žalobcovia nepreukázali svoje skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a neunesli tak dôkazne bremeno. Súd v tomto konaní najprv zvažoval, či v tomto spore vzhľadom na vyjadrenie žalovaných nejde o preukážku veci už rozsúdenej, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC/XX/XXXX zo dňa 30.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.11.2015. Súd zistil, že napriek tomu, že predmetom sporu bola uvedená nehnuteľnosť vtedy označená ako senárka s pivnicou, teraz označená ako letná kuchyňa, nejde o res judicate, pretože predmetom sporu sp. zn. XXC/XX/XXXX bolo vypratanie tejto stavby a predmetom súčasného sporu je určovací žaloba. Nejde teda o totožný predmet sporu. Súd však podotýka, že musel vychádzať z výsledkov dokazovania v súdnom spore sp. zn. XXC/XX/XXXX v spojení s rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Prešove a to z dôvodu, že ako predbežnú právnu otázku pri vypratání tej istej nehnuteľnosti - letnej kuchyne (predtým senárky s pivnicou) riešili vlastnícke právo žalobkyne T. G. J., G. Š. Y. L. L. k uvedenej nehnuteľnosti, pričom skutkové tvrdenia v oboch sporoch, boli v podstate tie isté. Okresný súd Humenné a rovnako aj odvolací Krajský súd v Prešove vo vyššie uvedenom spore dospeli k právnemu záveru, že senárka s pivnicou je samostatnou nehnuteľnou stavbou, nejde o príslušenstvo, nesledujú teda právny režim hlavnej stavby a to rodinného domu súpisné č. XXX, ako aj pozemku a ďalší dôležitý právny názor, ktorý v týchto rozsudkoch uvedené súdy prijali, je skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala, aby uvedená nehnuteľnosť - letná kuchyňa bola vo výlučnom vlastnícke, respektíve podielovom spoluvlastníctve jej právnych predchodcov. Poukázali na to, že stavba (pôvodná pivnica) mala byť postavená ešte pred 2. svetovou vojnou právny predchodcami strán konania. Tieto skutočnosti potvrdili doložené listinné dôkazy a viacerí vyššie svedkovia v konaní sp. zn. XXC/XX/XXXX.

7. Tieto skutočnosti a právne závery právoplatných rozsudkov dvoch súdov jednoznačne vyvracajú tvrdenia žalobcov v tomto súdnom konaní a preto musela byť žaloba zamietnutá.

8. Okrem toho samostatným dôvodom na zamietnutie tejto žaloby je petit tejto žaloby v ktorej žalobcovia žiadajú určiť, či uvedená letná kuchyňa patrí do dedičstva po poručiťke alebohej T. V., rod. X., nar. XX.XX.XXXX a zomr. XX.XX.XXXX. v tomto prípade však žalobcovia nepreukázali aby uvedená nehnuteľnosť - letná kuchyňa bola v minulosti vo výlučnom vlastníctve tejto alebohej poručiťke T. V., rod. X. a preto takýto petit je nedôvodný a musí byť zamietnutý. Samotní žalobcovia v žalobe a v priebehu konania tvrdili, že uvedenú nehnuteľnosť stavali ešte starí rodičia a tomu by mal byť prispôsobený aj petit žaloby. Je však na žalobcom koho označia ako žalovaných a ako formulujú petit, ktorý je následne pre súdne konanie záväzný. Nie je sporné, že títo starí rodičia strán konania mali 8 detí, tieto neboli a nie sú stranami sporu a tak nie je dodržaný ani okruh strán konania pri určovacej žalobe - nerozlučné procesné spoločenstvo Podľa CSP. Aj z týchto samostatných dôvodov musel súd žalobu zamietnuť.

Súd teda podotýka, že bolo vykonané dokazovanie, bol pripojený iný súdny spis, bolo pripojené uznesenie z trestného konania a ďalšie listinné dôkazy. Boli vypočutí svedkovia, ktorí potvrdili skutočnosti, ktoré uvádzajú žalovaní. Žalobcovia v konaní vypovedali v podstate zhodné, že pôvodná pivnica bola postavená ako letná kuchyňa a patrí k starému domu a aj vchod je urobený od starého domu a žalovaný si podvodom vybavil list vlastníctva k uvedenej letnej kuchyni. Uvedenú letnú kuchyňu postavili na starej pivnici právni predchodcovia žalobcov a to rodičia, keď prerábali starý dom. Použili na to zvyšný materiál zo stavby rodinného domu a to kvádre a plech. Bolo to niekedy v roku 1975. Žalovaný v 2. rade ako ich súrodenec len pomáhal pri tejto prestavbe. Žalovaný v 1. rade uviedol, že on nevie nič čo sa týka postavenia tejto senárky, pretože sa narodil až neskôr. Vie však, že pôvodnú pivnicu postavil a senárku ešte jeho dedo a že táto patrila jeho otcovi - žalovanému v 2. rade, pretože mu to dedo dal. Jeho otec tam potom postavil terajšiu letnú kuchyňu. Rovnako vypovedal žalovaný v 2. rade, ktorý uviedol, že ešte jeho dedo mu povedal, že keď dá do poriadku tú starú senárku s pivnicou tak to bude jeho, nech to opraví. On preto všetko opravil a postavil terajšiu letnú kuchyňu, kúpil kvádre od Y. W., vymuroval obvodové múry, pomáhal mu aj brat T., teraz už nebohý. Drevo kúpil z lesov v D. a strechu si požičal z T. na prikrytie, v tom čase pracoval vo P., kde si neskôr zabezpečil plech. Jeho otec s nebohým bratom

T. zabezpečili prestavbu, respektíve výstavbu rodinného domu. Túto letnú pivnicu mu daroval jeho dedo T. ústnou formou. Boli pri tom aj jeho rodičia a sestra jeho otca.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcov, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.